

בש"פ 7599/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7599/21

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בשבתו כבית המשפט לנוער, בתיק 9265-11-21 מיום 7.11.2021, שניתנה על-ידי כב' השופט י' פרסקי

בשם המבקש:

עו"ד יורם יהודה

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בשבתו כבית משפט לנוער (כב' השופט י' פרסקי) בתיק 9265-11-21, בגדרו נדחה ערר המבקש על החלטתו של בית משפט השלום באילת בשבתו כבית משפט לנוער (כב' השופטת ל' אדלשטיין) בתיק 4276-11-21. בית משפט השלום באילת דחה את ערר המבקש על החלטת קצין המשטרה לשחררו ממעצר בתנאים מגבילים.

2. המבקש, קטין יליד 2006, וארבעה קטינים נוספים, כולם ללא רשיון נהיגה, היו מעורבים בתאונת דרכים ביום 30.10.2021 (להלן: האירוע). חקירת האירוע העלתה כי הרכב שייך לאביו של המבקש, וכי המבקש נהג ברכב, למצער, בחלק מהנסיעה אשר נסתיימה בתאונה כאמור. המבקש הובא לתחנת המשטרה ועוד באותו היום שוחרר בתנאים מגבילים, ובהם, שהייה במעצר בית למשך 5 ימים, קרי עד ליום 4.11.2021, אי-יצירת קשר עם ארבעת הקטינים הנוספים המעורבים באירוע למשך 30 יום, והפקדת 1,000 ש"ח כערובה (להלן: תנאי השחרור).

3. המבקש, באמצעות הוריו, הגיש ערר על תנאי השחרור לבית משפט השלום, בגדרו ביקש לבטל את איסור יצירת הקשר עם הקטינים המעורבים ואת חיובו בהפקדת ערובה. המבקש הוסיף והציע להמיר את התנאים הללו במעצר בית למשך שבעה ימים נוספים. טענותיו של המבקש בפני בית משפט השלום, הופנו, בעיקרו של דבר, נגד התנהלות המשטרה אשר פגעה לטענתו בזכויותיו. בשולי טענותיו, המבקש הוסיף וציין כי הוא שוהה במוסד לבני-נוער, באותו החדר עם אחד הקטינים המעורבים אשר, כאמור, נאסר עליו ליצור עמם קשר (להלן יכונה הקטין הנוסף: א'). בית משפט השלום דחה את הערר ביום 3.11.2021, תוך שנתן דעתו לטענותיו העיקריות של המבקש באשר לפגיעה בזכויותיו. המבקש הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, בגדרו טען, בעיקרו של דבר, טענות דומות במהותן לטענות שטען לפני בית משפט השלום. בהחלטה מיום 7.11.2021 ציין בית המשפט המחוזי כי הערר התייתר נוכח פקיעת מעצר הבית, והורה על מחיקתו.

4. על החלטה זו הגיש המבקש את הבקשה דנן. בבקשה חוזר המבקש על טענותיו שנטענו בהליכים קמא, ומדגיש, בין היתר, כי שהותו במוסד לבני נוער, ביחד עם א', נעשית מכח צו שיפוטי, אשר ניתן בהליך אחר המתנהל בבית משפט השלום באילת בשבתו כבית משפט לנוער, בגדרו הואשם המבקש בעבירות לפי חוקהמחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן: הצו השיפוטי). לפיכך, לטענתו, הוא נמצא בין "הפטיש לסדן", שכן אם ישהה במוסד, ובכך יקיים את הצו השיפוטי, הרי שהוא יפגש עם א', ובכך יפר את תנאי השחרור. המבקש אף הגיש, סמוך למועד כתיבת שורות אלו, בקשה לסעד זמני לפיו עד למתן החלטה בהליך דנן, הוא יהיה פטור מלשוב למוסד בו הוא שוהה מכח הצו השיפוטי.

5. בתגובתה, טענה המדינה, בין היתר, כי איסור יצירת הקשר עם א' אין משמעו איסור על מפגש אקראי בין השניים, אלא איסור על קיום שיח, בדגש על שיח בנושא האירוע. עוד מוסיפה המדינה וטוענת כי ככל שיש צורך בהכרעה שיפוטית באשר לאופן התנהלות המבקש, או המוסד בו הוא שוהה, הרי שהערכאה המתאימה להורות על כך היא בית המשפט השלום לנוער אשר הוציא את הצו השיפוטי.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, בקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" תינתן אך במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת

חשיבות כללית, או בהתקיים נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כדוגמת חשש לעיוות דין, פגיעה לא מידתית בזכויות המבקש וכיוצא בזה (ראו: בש"פ 5547/21 איכילוב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.8.2021); בש"פ 5869/21 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (30.8.2021)). עיון בבקשה דנן מעלה כי הבקשה נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו, ואינה מעלה כל שאלה עקרונית בעלת השלכות רחב. עוד שוכנעתי כי לא נגרם למבקש כל עיוות דין. לנוכח האמור, הבקשה דנן אינה באה בגדר המקרים החריגים המצדיקים התערבות של ערכאת הערעור "בגלגול שלישי", ודי בכך כדי לדחותה.

7. לצד האמור אוסיף, באשר לטענת המבקש לגבי הקושי במילוי אחר הצו השיפוטי נוכח התנאי שנקבע בעניינו האוסר על יצירת קשר עם א', כי ההליך המתאים לבירור השגותיו אלה הוא, כטענת המדינה, ההליך המתנהל בבית משפט השלום אשר הוציא את הצו השיפוטי. על-כן, יובהר כי אין בהחלטה זו כדי לסתום את הגולל על טענת המבקש בנדון, ובאפשרותו לפנות בבקשה מתאימה לבית משפט השלום, אשר יפעל כחכמתו.

8. נוכח התוצאה, אין מקום להידרש לבקשה לצו זמני.

ניתנה היום, ו' בכסלו התשפ"ב (10.11.2021).

ש ו פ ט ת